

KVLT AKTORIAUS, REŽISIERIAUS ALGIMANTO BRONIAUS STANKEVIČIAUS KŪRYBINĖS VEIKLOS APRAŠYMAS

Kauno valstybinio lėlių teatro legenda, aktorius, režisierius, teatro įkūrėjas Stasio Ratkevičiaus mokinys - **Algimantas Bronius Stankevičius** daugiau nei pusę amžiaus paskyrė lėlininko profesijai, sėkmingai panaudojo įgimus talentus ir kaip aktorius, ir kaip režisierius.

Nuo pirmojo lėlių teatro spektaklio „Stebuklingasis Aladino žibintas“ 1958 m. Marijampolėje, A. Stankevičių teisingu keliu vedė intuityva ir įgimtas gebėjimas akimirksniu praprasti lėlės valdymo subtilybes. Dvejų dešimtmečių aktorinė patirtis lėlių spektakliuose apvainikuota ryškiais charakteriniais, temperamentingais vaidmenimis, žiūrovų simpatijomis ir teigiamais kritikų įvertinimais.

1975 m. paskatintas savo mokytojo S. Ratkevičiaus, A. Stankevičius pasuko režisūriniu keliu ir per tris dešimtmečius į sceną išleido daugiau nei 60 spektaklių vaikams. A. Stankevičius tęsė ir plėtojo teatro įkūrėjo režisūrinis atradimus, ieškojo naujų raiškos priemonių, rėmėsi kitų šalių lėlininkų patirtimi, tačiau visuomet liko ištikimas savo nuostatai - jautriai ir subtiliai kalbėtis su mažaisiais žiūrovais apie žmogiškąsias vertybes, auklėti ir ugdyti brandžias, atsakingas ir išsilavinusias asmenybes.

Režisieriaus spektakliai pasižymėjo išraiškos priemonių įvairove. Atsisakęs tradicinės širmos, jis siekė įprasmiti scenoje kaukę, kostiumą ir aktoriaus santykį su lėle, rėmėsi sąlyginio teatro kūrimo principais, daug dėmesio skyrė tikslingam simbolių ir metaforų parinkimui pastatymuose.

Kurdamas mažiesiems žiūrovams A. Stankevičius stengėsi, kad lėlių teatro menas pažadintų tyras emocijas, žmogiškumą vaikų sielose, padėtų atsakyti į klausimus, kuriuos užduoda pats gyvenimas. Režisierius gilinosi į psichologines vaikų ypatybes ir įgytą patirtį sėkmingai naujo statydamas spektaklius. Šis patyrimas atsispindėjo apgalvotuose prasminiuose akcentuose, dinamiškoje, užslėptoje didaktikoje.

Įsimintiniausi kūrėjo spektakliai – „Mėlynasis šunytis“ (1975), „Šyvio dalia“ (1979), „Gandriukas ir kaliausė“ (1981), „Klounas ir peliukas“ (1982), „Stebuklingoji Motina Elnė“ (1985), „Pasaka apie Kajų ir Gerdą“ (1986), „Juodoji Karalaitė“ (1987), „Eglės sūnus“ (1988), „Princesės gimtadienis“ (1991), „Pelenė“ (1993), „Nykštukas Nosis“ (1994), „Tigriukas Petrikas“ (1995), „Stebuklingasis Aladino žibintas“ (1998), „Karalaitės bučinys“ (2000), „Vidurnakčio pasaka“ (2001), „Žvaigždės vaikas“ (2003), „Katės namai“ (2005), „Mažasis Mukas“ (2007) ir kiti.

Nuo 1992 metų A. Stankevičius buvo paskirtas Kauno valstybinio lėlių teatro meno vadovu. Jo pastangomis kelis dešimtmečius buvo sėkmingai formuojamas išimtinai vaikams skirtas repertuaras, padedantis vystyti plačią ir įvairiapusę lėlių scenos meno veiklą, ugdoma aktorinė trupė, plėtojamos ilgametės teatro švenčių tradicijos. 2012 m. pasitraukęs iš aktyvios kūrybinės veiklos, režisierius tebesidomi teatro gyvenimu, konsultuoja režisūriniais, kūrybiniais klausimais.